

COMUNICAT PER A LA SEVA DIFUSIÓ PÚBLICA

Amb l'aprovació, el 10 d'octubre de la LOMCE al Congrés de Diputats, amb l'únic suport del Partit Popular, s'ha tornat a perdre la possibilitat de consensuar una llei d'educació que garanteixi el llarg recorregut que el sistema educatiu necessita. Una llei que vagi més enllà dels partits polítics que tinguin la responsabilitat de govern en les diferents institucions de l'Estat i que doni als projectes educatius dels centres un marc estable on poder desenvolupar els projectes de direcció, els acords de coresponsabilitat, la missió i la visió dels centres i permeti fixar objectius a mig i a llarg termini, per poder ser avaluats els seus processos i els seus resultats en un escenari de millora contínua.

Lluny de partidismes i d'imposicions ideològiques, el debat dels gestors polítics cal que es focalitzi en la professionalització dels docents i dels directius, en la recerca de l'excel·lència, en la millora dels resultats educatius des d'una perspectiva metodològica que doni resposta a la societat del coneixement, en la implicació de les famílies en el procés d'aprenentatge dels seus fills/es, i en com recuperar per a la societat aquells valors que són una eina imprescindible per garantir l'èxit educatiu. Una nova llei que neix amb l'oposició general de la comunitat educativa i, en concret, del professorat de les escoles i dels instituts que seran a la fi els responsables de posar-la en la pràctica, té poques possibilitats d'aconseguir tots aquests objectius.

Des de la Junta Central de Directors i Directores de Centres Públics d'Educació Primària i Secundària de Catalunya volem manifestar a l'opinió pública la nostra preocupació davant aquesta situació, i el nostre desencís per l'aprovació d'una llei que amenaça el treball pedagògic que durant anys ha portat a terme l'escola catalana i que no contribueix a l'assoliment de l'èxit educatiu.

Volem exposar els aspectes que ens preocupen des del coneixement de la realitat que es viu als centres educatius:

1. El menysteniment pel català com a llengua vehicular, sense tenir en compte la immersió lingüística, que sempre ha comptat amb el suport de tota la comunitat educativa. Amb la voluntat de consolidar el castellà com a llengua vehicular, sense considerar que la dualitat del sistema pot tenir un efecte de divisió de la societat catalana segons la llengua que s'estudii a l'escola, i la proposta de subvencionar les escoles privades que es comprometen a admetre aules en les quals la llengua vehicular d'aprenentatge sigui el castellà, es manifesta una intenció que pot fer retrocedir la llengua que està en inferioritat de condicions, el català.
S'ha constatat que Catalunya és la comunitat de l'estat amb dues llengües que té el nombre més alt de persones bilingües, molt per sobre de totes les altres, la qual cosa

**JUNTA CENTRAL DE DIRECTORS I DIRECTORES DE CENTRES PÚBLICS
D'EDUCACIÓ PRIMÀRIA I SECUNDÀRIA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA
Novembre 2013**

demostra que la immersió és el millor sistema per assegurar l'equitat de tots els ciutadans i que queda palesa en:

- a. Els resultats semblants en les proves d'avaluació externes, tant de català com de castellà.
 - b. La major equitat i una millor cohesió social en el nostre país.
 - c. La implicació de docents de fora de Catalunya que desenvolupen la seva carrera en el nostre país.
 - d. La utilització del model com a referència metodològica per a l'aprenentatge d'altres llengües.
2. La determinació per part del Ministeri d'Educació del currículum de les àrees troncal i el control de les avaluacions de finals d'etapa provocarà un canvi important que no garanteix el coneixement del nostre país i de les nostres institucions, alhora que l'homogeneïtzació de les avaluacions marcarà el contingut del currículum.
 3. La implantació, de nou, de les revàlides a secundària i batxillerat devalua l'avaluació continuada i el treball del centre i deixa en una única oportunitat la decisió del futur dels nostres alumnes. Així mateix, fer una classificació dels centres en funció dels resultats pot provocar l'estigmatització d'algunes escoles i una major fractura social, amb l'agreujament de la marginació social de determinats centres que treballen amb alumnat en risc social i que contribueixen de forma exemplar a l'equitat i a la cohesió social.
 4. L'eliminació de l'Educació per a la Ciutadania i l'avaluació de la Religió, resulten inconcebibles en un estat que constitucionalment s'ha definit com a laic.
 5. El context econòmic actual no sembla que sigui un bon escenari per impulsar canvis de tanta rellevància amb una garantia de perdurabilitat, per la qual cosa cal el compromís ampli de totes les forces polítiques, atès que el que està en joc és el futur de les noves generacions i, en conseqüència, del país.

Atès que Catalunya té les competències en educació transferides en el marc de l'Estatut d'Autonomia i una Llei Educativa pròpia, les direccions dels centres públics d'educació primària i secundària seguirem les instruccions provinents del Departament d'Ensenyament, i per tant, del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Barcelona, 4 de novembre de 2013

Josep Nuez Tapia
Secretari de la Junta Central de Directors/es
d'Educació Primària

Daniel López Cazorla
Secretari de la Junta Central de Directors/es
d'Educació Secundària